

PHÁP LÝ VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP VIỆT NAM

HUỆ TÂM (Chương 6)

Huệ tâm là trí nào tâm linh phát triển bùng sáng ở trong tâm như là một tòa sen. Mà người tu thiền sẽ nhận được huệ. Muốn khai mở được huệ tâm trước hết mình phải học cái tâm từ bi của Phật. Cái tâm từ đó thì nó có sẵn cho mọi hành giả. Ai lại không có cái tâm từ bi, mình thương vợ, thương chồng, thương con, cha mẹ gia đình cũng là thể hiện cái tâm từ bi. Rồi cái tâm từ bi mình nó sẽ phát triển mạnh mẽ rộng rãi thêm lần hồi đến đại chúng, đến muôn loài vạn vật. Nhưng mà phải qua quá trình khổ luyện, mới có cái tâm từ bi rộng lớn bao la. Chứ không thể nào nói suông, nói lý thuyết như là: "Tâm xà khẩu Phật". Có nghĩa là miệng thì nói Phật mà tâm thì ác độc như là rắn hổ mang. (Manh Sư).

Muốn phát triển cái tâm từ bi này thì mình phải lập hạnh hy sinh. Người tu thiền phải lập hạnh hy sinh và học thức hòa đồng trong muôn loại. Tu thiền mà không biết lập hạnh hy sinh, thì cái tâm từ bi không bao giờ phát. Thì vẫn còn ích kỷ và keo kiệt. Tâm từ bi không phát thì làm sao khai huệ, không khai huệ được là tại mình không hy sinh lập hạnh. Chứ không phải tại Thầy, tại pháp môn.

Từ bi ai cũng có, nói cái chữ này thì ai lại không thích. Mà tới chừng làm từ bi và thực hiện từ bi, thì mỗi người, họ lại phát một kiểu từ bi khác nhau. Có người họ lại phát tâm từ bi bằng cả tánh mạng để cứu độ cho nhân loại bình đẳng như nhau như là Đức Chúa, Đức Phật Thích Ca .v.v.

Có người họ cũng phát tâm từ bi, bằng công quả nhiều hay ít để thể hiện tấm lòng từ bi của mình mà dâng cho Chúa, dâng cho Phật. Tới đây nhiều người đã lầm tưởng dâng như vậy là khai huệ. Cái đó là làm phước thôi, chứ không phải mở huệ được. Nếu có cúng dường trăm ngàn mẫu đất hoặc cất mười cái chùa đi chẳng nữa, mà huệ cũng không có được khai huệ, theo cái lòng từ bi cúng dường thật lớn. Mà nhiều người lầm tưởng giảng giải như thế.

Nếu cúng dường như vậy là từ bi thì mấy ông nhà giàu, ông vua, ông tể phú đâu có xuống địa ngục mà van xin khóc lóc thảm thương. Vì mấy ông nhà giàu đó, họ đã nghe lời mấy vị thầy giảng cúng dường nhiều là từ bi nên họ đã cúng mà vẫn bị tội ở dưới địa ngục như thường.

Muốn khai huệ, mở huệ thì phải tu thiền mà phải gặp cái người họ đã mở huệ thì họ chỉ cho mình làm thế nào để khai mở huệ tâm. Khó lắm chứ không phải dễ đâu, bộ gặp thầy nào mà cũng mở được sao. Người có chân tu mới thấu đạt. Chứ tu không thành thì có đâu kinh nghiệm mà chỉ căn kẽ cho người khác cùng mở huệ với mình.

Muốn mở huệ là mình phải lập hạnh tu, là hành khổ.

Mới thấu triệt tâm từ bi là học thực hành khổ hạnh như Đức Phật trong mọi trường hợp, trong mọi trạng thái. Chứ không phải mượn danh Ngài mà nói suông, người ta tu, người ta hành là người ta biết mình tu mà xạo. Cũng giống như người buôn bán nói chuyện với người buôn bán. Người nào bán ế, người nào bán đắt vừa nói ra món hàng này ra sao là người ta hiểu rồi. Thế nên người tu với người tu không có xạo nhau được.

PHÁP LÝ VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP VIỆT NAM

Tới đây thì tùy theo cái vị minh sư nào họ chứng ngộ trên con đường thực hành khổ để phát lòng từ bi và mở huệ như thế nào, thì họ sẽ nói và chỉ rõ ràng từng bước đi một, cho người kế tiếp, họ thực hành trong hành trì, để khai mở huệ tâm, mở tâm Phật, tâm từ bi. *Chứ ngang nhiên nói từ bi cúng dường góp tiền ai mà làm không được. Cứ cúng dường hoài cho chư Phật riết rồi mà không thấy chư Phật đó ở đâu.*

Phật thì ở trong tâm mọi người, mình phải thực hành những lời Phật và hành thiện.

Phật cũng đã hành thiện thì mới có. Hiện tại như bây giờ pháp môn Vô Vi có phương pháp khứ trước lưu thanh tiến rất nhanh, vừa thiện vừa thực hành thì cái tâm từ bi mình nó mới mở, thì huệ nó mới khai. Chứ không phải nói lý thuyết suông. Khi mà huệ nó khai thông rồi thì mới thấy cảnh huyền vi trước mặt. Nhắm mắt cũng thấy, mở mắt cũng thấy, rồi mình nói cho mọi người nghe có cõi thiêng liêng Trời Phật.

Hồi trước tôi cũng có đi học trung học rồi cũng đại học văn chương chữ nghĩa cũng có nhưng mà cái thư, tôi viết nội dung nó đơn giản mà chữ nghĩa cũng không có rõ ràng như bây giờ. Còn thi thơ, kinh kệ, đọc thì đọc cho có cho vui vậy thôi, chứ không đem vào tâm một chữ nào. Có tài một sách rồi nhớ những câu văn nào của Nguyễn Công Trứ hay nhà đại văn hào Victor Hugo, hoặc là của đức Khổng Tử. v.v. nói cho hay chơi.

Tu thiện một thời gian, đúng sáu tháng thì tôi thấy thơ luôn, thấy chữ, rồi tôi cầm viết mà viết ra luôn những câu chơn ngôn của Phật dạy. Kinh kệ cũng vậy, của Chúa hay của Phật gì tôi cũng đọc hết, đọc tới đâu thì sáng tới đó. Có hào quang một đóm vàng tròn chiếu vào cuốn sách cuốn kinh. Đọc tới đâu thì thấu vào hết, chứ không phải như hồi xưa còn suy nghĩ. Rồi những câu chơn ngôn mà người ta treo trong chùa hoặc trong nhà thờ tôi hiểu hết trơn. Rồi tôi, tự hỏi tại sao mình tu thiện mà hiểu nhanh đến vậy.

Rồi tôi nói cho mấy người khác cùng tu như tôi, những điều trên mà họ không tin. Không tin thì có dịp đồng người thì tôi thử cho xem.

Tôi chờ có dịp khóa sống chung cùng với bạn đạo bên Âu Châu, Đức Thầy đưa ra đề

tài tu học là " Thực hành chơn pháp " Tôi hiểu và tôi thấy thơ, thấy chữ luôn thì tôi xuất khẩu thành thơ và trả lời luôn theo đề tài Thầy cho, chứ tôi không nói miệng nữa. Để tránh trường hợp nói tôi là nhớ trong lòng mà nói ra. Có rất nhiều bạn đạo hiểu được ý thơ họ hỏi xin tôi bài thơ ấy, có người thì cũng chúc mừng, có người lại bỡ ngỡ không tin.

Kính bái
Lê Thành Lợi
Đan Mạch, ngày 01, jan, 2001

HẠNH TU
(Hạnh tu đức Thầy Lương Sĩ Hằng đúng sáu tháng)

Tô lục chuốt hồng tợ cảnh tiên
Điểm mùi chua ngọt lòng sao xuyên

PHÁP LÝ VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP VIỆT NAM

Sơn tinh thủy tú luân phiên hiện
Hà thủy đục trong khắp các miền
Thợ vẽ hồn thơ theo ý nguyện
Khéo khôn khôn khéo tìm phương chuyển
Xây dựng ngày kia sẽ thẩu truyền
Tô điểm sơn hà thợ khéo xây

Kính bái
Lương Sĩ Hằng

HẠNH TU
(Hạnh tu Lê Thành Lợi đúng sáu tháng)

Giang nam khí phách tự ngàn xưa
Sơn hà quần quýt bởi cố nhân
Cầm bào ngọc đá do Trời định
Tú xuất tam thiên dạ chẳng mòn
Thiên không dụ pháp vô cùng tận
Địa giới từ đây mới cảm minh
Nhơn gian ca hát muôn ngàn khúc
Giang sơn cầm tú thật là xinh

Kính bái
Lê Thành Lợi
Đan Mạch, ngày 01, jan, 2001